

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

אמר ר' זירא רישא בטומאה רלוה בין ב' מגדלים עסקין-הוהמלי למימר בטומאה למטה מטפח עסקין כדאמרין בסמוך אלא משמעות אהל משמע ליה למעלה מטפח אי גמי ליה סכרא ללקמן ואל"ה אי בטומאה רלוה דווקא עסקין אחאי נקט בסיפא המשכה ע"י

א א מ"י פ"ב מהל' סומאח מח סל' הו'
ב ב מ"י פ"ח ס"ט
ג ג' ט"ה ד'

דבר אחר טהור ה"ל למינקט אבל אם אינה רלוה עתה וי' לדאחא לנאשועין דאפילו בין שני מגדלים דומיא דרישא לא הו' טומאה רלוה בהמשכה ע"י דבר אחר דתתיי בעינן בין ב' מגדלים וגם שהו עמנו מאהיל על הטומאה או הטומאה עליו: **[ומאן]** תנא דקרי לאהל טגע רבי יוסי היא- פי' בקונט' דלא מייתי כהנה אלא חליבא דרבא וכן עיקר דהא לאביי מאי משגי דע"כ לריד לזוקמי דמתיתין בכל ענין דאם לא כן מאי דהא רבי זירא לעיל בטומאה בין שני מגדלים עוקי גמי דמתיתין בכה"ג אלא ע"כ לריד לפרש בכל ענין דלא תקשה אכתי טגע אין מאהיל בלא טומאה רלוה לא הילך חליבא דרביי לא מיתוקמא כיון דליכא אהל למעלה מטפח דלא הו' נגיעה אבל רבא דלא מפיך אלא אהל דהמשכה ליכא למיפריך מדי דמתני' לא חיירי בהמשכה מדקתני הטגע משמע אהל דומיא דטגע דליהו גופיה ולא ע"י דבר אחר ואביי ורבא ליה להו דרבי זירא דשני לעיל בטומאה בין שני מגדלים דאי אית להו מנא ח' לן לפרש כדמפרש דלמא בטומאה רלוה בין שני מגדלים עסקין אלא ודאי ליה ליה ואל"ה וכוון דליה להו דרבי זירא והואו דלעיל דמקומא לאביי כדאית ליה ולרבי כדאית ליה והאיתו עפי שפיר לרבא דמיתוקמא בפשיטות דרישא מלטרפין דכאילו נגיעה היא כיון שאין בהמשכה ובסיפא דאין מלטרפין כיון דע"י המשכה היא ואל"ה אחאי אולטרין להביא מהכא מההיא דלעיל יכול להביא ראה דקרי לאהל טגע לפי סברת רבא וי"ל דיתא ליה טפי לחאוי מהכא כגוד כשם שם חכם: **שרא** כנגד הנקב טהור. ואל"ה כיון דלא מצטל להו כדפי' בקונטרס יהא עמא אפילו שלא כנגד הנקב כדאמרין פרק לא יתפור (ב"ב דף ט"ז) דכל מידי דלא מצטל ליה אין מוץ בפני הטומאה ומיהו שם פירש דכל דבר שסוחם כל החלון ח"ל בטול וסס (כ"ד ה"ה) מפורש: **קסבר** רבי יוסי טומאה אינה זוקעת ועולה: ואל"ה היי' מוקמין כוונתו והא מתניתין סבר דזוקעת ועולה דקתני סחומה הטגע כה עמא ולוקמין דמאי טגע מאהיל וי"ל אע"ג דסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה זוקעת מודה בקולית סחומה שמתמא בזהל כמו בזהל בכסותו דמורה רבי יוסי דמטמא: **טומאה** בדיה מה שבתוכה טהור. שהנגדל חולץ בין הטומאה ובין מה שבתוכה דאין מקבל טומאה דשני לנחת הוא: **יבול** הוא להוילא ולשורפה במקומה. נראה דמורה רבי יוסי בזה דאמרין בבינה (דף י"א) המת בבית ולו פתחים הרבה כולן סומאים מפני שסוף טומאה ללאת דרך שם דהתם בזה שלם דאין דרך לשורפה ולנחתו פחות מכוים:

[ג' דתניא]

שיטה מקובצת

[א] בבת אהר ירו אהר נוגעה כאן: [ג] דהנגיעה דיינו נמי מאהיל: [ג] דהמטמא עסקין שסחומין דהמטמא: [ד] אם שפוח מקרה לחברתה נעשו חקירה ובפסל: [ה] דהי פרוסה על המת באורי שפוח ובי' פרוסו על המת: [ו] ועינין אותה תיבות תיבות: [ז] להצניע בתן אוכלים ותשקים: [ח] דאי אית להו מנא לחו לפרש:

הנוגע בחיזי זית ומאהיל על חזי זית בבית אחת ירו א] נוגעה כאן והשני מאהילת כאן: או חזי זית מאהיל עליו. כגון שמתן בקיסס ותמוז בבהל וזה עומד תחתיו א] ודבר אחר מאהיל עליו ועל חזי זית. כגון חזי זית נוטל ע"ג קרקע

הנוגע בבחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל בחצי זית טהור ואי חד שמא הוא אמאי טהור אלא קשיא רישא אמר רבי זירא בטומאה רצוצה בין ב' מגדלים עסקין ואין ביניהן פותח טפח דכולה נגיעה היא ומאן תנא דקרי לאהל נוגע ר' יוסי היא *דתניא ר' יוסי אומר *בלא תרודו רקב מטמא בכמע ובמשא ובאהל בשלמא במשא ובאהל הא קא טעין ליה לכוליה והא קא מאהיל אכוליה אלא נוגע הא לא נגע בכוריה אלא לאו ש"מ מאי נוגע מאהיל והא קתני נוגע והא קתני מאהיל אמר אביי למטה מטפח אהל נגיעה למעלה מטפח אהל גרידא רבא אמר אפילו למעלה מטפח נמי אהל נגיעה הוא והיכי רמי אהל גרידא בהמשכה אמר רבא מנא אמאי לה *דתנן *ר' יוסי אומר חבילי מטה וסריגי חלונות חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס טומאה לצד שני פרסן על פני המת באויר הנוגע כנגד הנקב טמא שלא כנגד הנקב טהור ה"ד אילמא למטה מטפח שלא כנגד הנקב אמאי טהור מת בכסותו הוא ומת בכסותו מטמא אלא לאו למעלה מטפח וקא קרי ליה נוגע אמר אביי לעולם למטה מטפח ודקאמרת מת בכסותו הוא מת בכסותו מבטל ליה האי לא מבטל ליה ותהוי *בטומאה טמונה בוקעת ועולה *קסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה בוקעת ומנא תימרא *דתנן יתיבת המגדל שיש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח טומאה בתוכה הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה טהור מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס ורבי יוסי מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה וקתני סיפא העמידה בפתח ופתחה לחוץ טומאה בתוכה הבית טהור טומאה בבית מה שבתוכה טהור ותני

מזי מע: אהלות פ"ב
[מסכתא] ריש פ"ד
[להלות]

[מסכתא דאהלות פ"ט
ע"ג]

[כתיבתם כאל]

אהלות פ"ד משנה ב

גליון הש"ס
גב' סכר ר' יוסי
סומאח טמונה ע"י
יעובין דף ע"ג ט"א חס'
ד"ס הרי הוא:

שמו בין קורא למכתה
מכרס'

הגהות מר"ב
רנשבורג
א רש"י ל"ה או חזי זית
וכי' זה עומד תחתיו כאן
הס"ד ואפי' מס' ודבר
האר:

לה' דאפילו למעלה מטפח קרי ליה רבי יוסי אהל נגיעה: **חבלי מטה המסורגים** [ג] שמסרגים מנות כמין קליעה וכן סריגי חלונות שמונים עטים או סבי צרול צהנות בסירוג בקליעה שלא יכנס אדם בהן: **חולצין בין בית לעלייה** [ד] *טמא מקורה לחברתה נעשו חקרה וצטלו ואין מקבלין טומאה וחולצין בפני הטומאה שלא הכנס טומאה ללד שני שעליה כולמא לעליה ואל"ה פ' שנקובים הרי אין בקבצים פותח טפח וכל נקב העשוי לאויר שיעורו כמלא אגרוף וכל נקב שבין בית לבית או בין בית לעליה שיעורו כפתח טפח ואף הטגע כנגד הנקב טהור: [ה] **היו פורסים על המת באויר** שנתנו מן המטה כמו שהן מסורגות ופורסין על המת באויר: **הנוגע כנגד הנקב טמא** - דעכשו לא נעשו חקרה להיות הכל כסוחם לפיכך הטגע כנגד הנקב טמא שהרי מאהיל על המת שלא כנגד הנקב טהור דחבליים בלא מטה אין מקבלין

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבו

עין משפט
גר מצוה

ס א מיי פכ"ה מהל'
עומאה מת הל"י :

ה"ג ומני עלה ורבי יוסי מטהר אהייא אי נישא אסיפא תנא קמא נמי טהורי מטהר אלול ד] דקאמר ת"ק הבית טמא אי משום דדרך עומאה ללאת כו' ולא גרסינן אלול לאו ארישא דהא ברישא בהדיא חזן בה ורבי יוסי מטהר : אי נישא אסיפא - וכדקתני הא ת"ק נמי מטהר : אלול - שמעיה ת"ק דקאמר הבית טמא כל היכא דמשכחת חלה מהך כרי טעמי אי משום דרך עומאה ללאת בגוון רישא דיש בה פותח טפה דלין כאן עומאה עמונה אלול משום דסופה ללאת ואי משום דעומאה עמונה בוקעת מדקט רישא יש בה פותח טפה והנא סיפא עלה העמידה בפתח ופתחה לחוץ הבית טהור ושמעינן מינה פתח דיש בה פותח טפה דלין כאן אהל עומאה עמונה הא אין בה פותח טפה אפילו העמידה בפתח ופתחה לחוץ הבית טמא מפני שקומאה עמונה בוקעת והוי כאלו מוטלת בקרקע הבית והבית מאהיל עליה : וקא"ל ר' יוסי - ברישא דקאמרת גבי יש בה פותח טפה הבית טמא מפני שדרך עומאה ללאת יכול הוא להאליה לחלוץ : ודקאמרי - כבישא הבית טהור וטעמא ח] משום דקטק ברישא יש בה פותח טפה הא אין בה פותח טפה הבית טמא משום דעומאה עמונה בוקעת לאו מילתא היא דעומאה עמונה אינה בוקעת : הכלב שאכל בשר המת והכלב - דלילו חי אפילו נכנס לבית הבית טהור כדאמר בבהמה המקשה (ע"ל דף ע"א) דעומאה כבולה בצעלי חיים אינה מומאה : ומוטל על האסקופה : ווארו לפנים : אם יש בצוארו פותח טפה - רובבטפצ בצוארו : מביא את העומאה - (ו) משום דדופנו העליון מאהיל על העומאה וראשו השני ממשך האהל לבית ויולאה דרך פיו לבית ואע"ל דלין לה אהל שחלבו טפה סמוך לאו ר"מ דממשך

הלכות פ"ה מ"ו

ג"ל על האסקופה כולה
כו' רש"י

אם יש בצוארו פותח טפה כו' - תימא אי ווארו של כלב חשיב דבר שאין מקבל עומאה כי יש בצוארו פותח טפה מאי הוי גבי רבי מאיר חיה ליה חוקיקס להשלים מ"מ הא מטעם הבשר את האויר מטפח וזינה יכולה עומאה ללאת ואי חשיב דבר המקבל עומאה היכי קאמר ר' יוסי רואים את הלל העומאה הא

ורני עלה רבי יוסי מטהר אהייא אילימא אסיפא ת"ק נמי טהורי קא מטהר אלול דקאמר ת"ק עומאה בתוכה הבית טמא אי משום דדרך עומאה ללאת ואי משום דעומאה עמונה בוקעת וקא"ל רבי יוסי דקאמרת דרך עומאה ללאת יכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה ודקאמרת עומאה עמונה בוקעת עומאה עמונה אינה בוקעת ורמי דר' יוסי אדר' יוסי דתנן *הכלב שאכל בשר מת ומת הכלב מוטל על האסקופה ר"מ אומר אם יש בצוארו פותח טפה מביא את העומאה ואם לאו אינו מביא את העומאה ר' יוסי אומר *רואין ח] מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רבי אלעזר אומר פיו לפנים הבית טהור פיו לחוץ הבית טמא מפני שמומאה יוצאה דרך שוליו רבי יהודה בן בתירא אומר בין כך ובין כך הבית טמא מאי לאו אינין בצוארו פותח טפה קאי רבי יוסי וש"מ עומאה עמונה בוקעת אומר רבא רואין את חלל העומאה קתני ורבי יוסי בתרתי פליג וקא"ל לר' מאיר דקאמרת כי יש בצוארו פותח טפה מביא את העומאה אן בחר חלה אוליגן ודקא אמרת ח] (הבית) בולו טמא מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר רואין את חלל העומאה ומאן תנא דפליג עליה ג] רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר שלש

הדלת הוא כהאל צפני עלמו ואין אהל פתוח מטפח *ור' אלעזר אומר פיו לפנים הבית טהור לחוץ הבית טמא מפני שקומאה יוצאה דרך שוליו ונראה דר' אלעזר לאו אכלב דרבי יוסי קאי דר' יוסי בכלב שיש בצוארו חלל פותח טפה איירי ורבי אלעזר שאין בחלל פותח טפה מדקאמר פיו לפנים הבית טהור *אלמא בפתח כלבים איירי שאין בצוארם פותח טפה : מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ש היא - פ"ה מאן תנא דאמר לעיל נוגע בחתי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חתי זית טהור ללא מנטרף אלמא תרי שמי טינה דאהל לאו היינו נגיעה וקשה דהתם אפי' רבי יוסי מודה בין לאבי בין לרביא דהא לנעלה מטפח אהל בהמשכה הוא ונראה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן הוא תנא דתשיב לאלה נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן הוא האי תנא :

עלם

פיו לפנים או פיו לחוץ בין עומאה מכנגד פיו לפנים הבית טהור לחוץ הבית טמא מפני שקומאה יוצאה דרך שוליו ונראה דר' אלעזר לאו אכלב דרבי יוסי קאי דר' יוסי בכלב שיש בצוארו חלל פותח טפה איירי ורבי אלעזר שאין בחלל פותח טפה מדקאמר פיו לפנים הבית טהור *אלמא בפתח כלבים איירי שאין בצוארם פותח טפה : מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ש היא - פ"ה מאן תנא דאמר לעיל נוגע בחתי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חתי זית טהור ללא מנטרף אלמא תרי שמי טינה דאהל לאו היינו נגיעה וקשה דהתם אפי' רבי יוסי מודה בין לאבי בין לרביא דהא לנעלה מטפח אהל בהמשכה הוא ונראה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן הוא תנא דתשיב לאלה נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן הוא האי תנא :

עלם

פיו לפנים או פיו לחוץ בין עומאה מכנגד פיו לפנים הבית טהור לחוץ הבית טמא מפני שקומאה יוצאה דרך שוליו ונראה דר' אלעזר לאו אכלב דרבי יוסי קאי דר' יוסי בכלב שיש בצוארו חלל פותח טפה איירי ורבי אלעזר שאין בחלל פותח טפה מדקאמר פיו לפנים הבית טהור *אלמא בפתח כלבים איירי שאין בצוארם פותח טפה : מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ש היא - פ"ה מאן תנא דאמר לעיל נוגע בחתי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חתי זית טהור ללא מנטרף אלמא תרי שמי טינה דאהל לאו היינו נגיעה וקשה דהתם אפי' רבי יוסי מודה בין לאבי בין לרביא דהא לנעלה מטפח אהל בהמשכה הוא ונראה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן הוא תנא דתשיב לאלה נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן הוא האי תנא :

זה הוא דבור צפני עלמו
מב"ס

ג"ל הוא דבור צפני עלמו
מב"ס

כ"ל אלול רש"י

שיטה מקובצת

א] ר' יוסי אומר רואין את העומאה מכנגד השקוף : ב] ודקא אמרת על האסקופה כולה טמא : ג] דפליג עליה דר' יוסי ר"ש היא : ד] מהורי כניסתה היא מוציאה מטהר אלול דשמיטה עומאה : ה] ושמעיה משום דנקיפת ברישא : ו] משום דרופנו העליון ג"כ ג"א בפי' משום דרופנו ראשו מאהיל רובי : ז] השתא קס"י דרואין בצוארו טפה קאי : ח] אן בדרך כניסתה היא מוציאה עומאה : ט] ר"ש ור"ג תניא אה"ה עפ"ה שריא קמאי וכן שוליו וכו' כן מצאתי בפי' אחר :

עלם

פיו לפנים או פיו לחוץ בין עומאה מכנגד פיו לפנים הבית טהור לחוץ הבית טמא מפני שקומאה יוצאה דרך שוליו ונראה דר' אלעזר לאו אכלב דרבי יוסי קאי דר' יוסי בכלב שיש בצוארו חלל פותח טפה איירי ורבי אלעזר שאין בחלל פותח טפה מדקאמר פיו לפנים הבית טהור *אלמא בפתח כלבים איירי שאין בצוארם פותח טפה : מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ש היא - פ"ה מאן תנא דאמר לעיל נוגע בחתי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חתי זית טהור ללא מנטרף אלמא תרי שמי טינה דאהל לאו היינו נגיעה וקשה דהתם אפי' רבי יוסי מודה בין לאבי בין לרביא דהא לנעלה מטפח אהל בהמשכה הוא ונראה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן הוא תנא דתשיב לאלה נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן הוא האי תנא :

